

گروه اتحاد علیه ایران هسته‌ای به‌عنوان یک اتاق فکر و لابی سیاسی، نقش مهمی در سیاست‌های آمریکا علیه ایران ایفا می‌کند

اتاق فکرها؛ دولت بدون تغییر آمریکا

از آنکه دونالد ترامپ، جان بولتون را به‌عنوان مشاور امنیت ملی خود برگزیند، اتحاد مقابله با تروریسم ۲۴۰ هزار دلار را به بولتون پرداخت کرده است. بولتون که همواره مدافع اقدام نظامی شددید علیه ایران بوده است، نقش محوری را در متقاعد ساختن دولت ترامپ به ترک برجام ایفا کرد. این سازمان‌ها همچنین برخی از اعضای خود را از حزب دموکرات انتخاب کرده‌اند تا بتوانند قدرت چانه‌زنی خود را میان این حزب نیز داشته باشند. اهداکنندگان بزرگ گروه اتحاد علیه ایران هسته‌ای دو فرد معتمد وابسته به میلیاردر توماس کاپلان و خانواده شلدون آدلسون و همسرش میریام، تأمین می‌شود. بودجه تأمینیه مربوط به کاپلان و آدلسون بیش از سه‌چهارم مجموع درآمد گروه اتحاد علیه ایران هسته‌ای از ۱/۷ میلیون دلار برای سال مالیاتی ۲۰۱۳ را به خود اختصاص داده است. بودجه این گروه در سال ۲۰۱۶ به ۲/۵ میلیون دلار رسید؛ اما منابع تأمین مالی آن همچنان سری مانده است. ژورنال ایرانیان کانادا دراین باره نوشته طبق اسناد عمومی منتشرشده در سال ۲۰۱۳، نام شلدون آدلسون میان لیست حامیان مالی سازمان اتحاد علیه ایران هسته‌ای به چشم می‌خورد. آدلسون که یکی از بیشترین کمک‌های مالی (۵۰۰ هزار دلار) را به این سازمان کرده است، در سال ۲۰۱۳ به‌صورت علنی خواستار بمباران اتمی ایران شده بود. شلدون علاوه بر این لابی، از حامیان اصلی بنیاد ضدایرانی دفاع از دموکراسی‌ها نیز هست. آدلسون و کاپلان رابطه بسیار نزدیکی با رژیم‌صهیونیستی دارند. علاوه بر این افراد، یکی از ایمیل‌های هک‌شده که بین یکی از لابی‌گران سعودی و سناتور نرم کولمن جابه‌جا شده است نشان از حمایت مالی سعودی‌ها و اماراتی‌ها از سازمان اتحاد مقابله با تروریسم دارد. این به‌معنای آن است که این سازمان احتمالاً قانون ثبت قانونی عاملان خارجی را نقض کرده است، چراکه نام خود را به‌عنوان عامل خارجی سعودی یا اماراتی در آمریکا به ثبت نرسانده است. به‌نظر می‌رسد سوالات زیادی ازجمله منابع مالی، منافع و مواضع سیاسی این گروه بدون پاسخ مانده است.

حامی تروریست‌های ضدایرانی
یکی از بزرگ‌ترین اقدامات گروه اتحاد علیه ایران هسته‌ای، برگزاری نشست‌های ضدایرانی بوده است. این گروه سال گذشته هم‌زمان با گردهمایی سالانه رهبران در مقر سازمان ملل در نیویورک، نشست با حضور اعضای سازمان اتحاد علیه ایران هسته‌ای برگزار کرد که در آن علاوه بر وزیر امور خارجه آمریکا، سفیر رژیم‌صهیونیستی، سفیر بحرین، سفیر عربستان سعودی، سفیر آمریکا در آلمان و سایر مقامات این کشورها حضور پیدا کردند. از نکات قابل توجه حضور پرنگ اعضای سازمان مجاهدین در این مراسم بود. یکی از اصلی‌ترین سخنرانان این نشست مایک پمپئو وزیر امور خارجه آمریکا بود. مارک والاس مدیرعامل ارشد اجرایی UANI در این نشست گفت: «این اولین بار در تاریخ، از زمان انقلاب ایران در سال ۱۹۷۸ و ۱۹۷۹ است که چنین جمعی از رهبران و نمایندگان مخالفان سراسر ایران دور هم جمع شده‌اند تا بر سر آینده ایران توافق کنند.» وی همچنین افزود: «گردهمایی امروز اراده اکثریت حاضر در اینجا را مبنی بر کنار گذاشتن اختلافات گذشته، نشان می‌دهد.»

مهر تایید بر تمامی تحریم‌های ترامپ
اعضای این گروه از حامیان سرسخت تحریم‌های متنوع و اصطلاحاً فلج‌کننده علیه ایران بوده‌اند. هم‌راه سال جاری پس از اینکه دولت ترامپ، کل بخش مالی ایران تحریم کرد، جو لیرمن، سناتور سابق و رئیس سازمان اتحاد علیه ایران هسته‌ای و مارک والاس، مدیر اجرایی این سازمان با انتشار بیانیه‌ای از اقدام وزرات خزانه‌داری ایالات متحده در قرار دادن کل بخش مالی ایران در لیست سیاه و تحریم ۱۸ بانک عمده ایران تقدیر کردند. این گروه کمی قبل‌تر در مردادماه که آمریکا به‌دنبال بازگرداندن تحریم‌های تسلیحاتی ایران بود در بیانیه‌ای ادعا کرده بود حق آمریکا برای راه‌اندازی مکانیسم ماشه علیه حکومت ایران تحت قطعنامه ۲۲۳۱ محفوظ است. خردادماه سال جاری آنتی‌وار در گزارشی نوشت: «ترامپ بارها تحت‌تأثیر اطرافیان خود به اتخاذ تصمیماتی علیه ایران پرداخته است. یکی از سازمان‌های مهم که ترویج دشمنی با ایران را در دستورکار خود قرار داده، یک گروه به‌نام اتحاد علیه ایران هسته‌ای است که گسترش یافته و سازماندهی مجددشده تا حملات خود را علیه ایران گسترش دهد و توجه سیاستمداران آمریکایی را از عاملان اصلی در گسترش هرج‌ومرج در خاورمیانه منحرف کند.»

منابع
فصلنامه سیاست خارجی: نقش گروه اتحاد علیه ایران هسته‌ای در سیاست خارجی آمریکا- سیدمحمدکاظم سجادپور و مهدی انصاری
ژورنال ایرانیان کانادا
ایران هسته‌ای
واشنگتن تایمز
دنیای اقتصاد
دیوچپ‌وله
صدای آمریکا

عادل الجبیر وزیر امور خارجه سابق عربستان و بریان هوک رئیس گروه اقدام ایران در وزارت امور خارجه آمریکا در نشست گروه اتحاد علیه ایران هسته‌ای

بر شرکت‌ها انجام می‌شوند تا آنها را از مرادده تجاری با ایران بازدارند.»

لابی قانونگذاری و کمپین‌ها
گروه اتحاد علیه ایران هسته‌ای از ظرفیت افرادی که در این تشکیلات لابی و اقدام علیه ایران فعال هستند، تلاش کرده با لابی‌گری در کنگره، توسعه قوانین تحریمی علیه ایران را به‌همراه داشته باشد. در اکتبر ۲۰۰۹، UANI به نمایندگی از مجلس نمایندگان ایالات متحده، «قانون ای‌بی‌سی ایران» قانون حسابرسی برای انتخاب تجارت در ایران (ABC Iran Act) را در مجلس به‌تصویب رساندند. با این قانون شرکت‌هایی که پیش از این با ایران تجارت می‌کردند نمی‌توانستند با دولت آمریکا قرارداد داشته باشند. این قانون برای شرکای تجاری مانند نوکیا و زیمنس که با ایران روابط تجاری داشتند و همچنین بانک‌های خارجی مانند کردیت سوییس از دریافت قرارداد‌های دولتی و همچنین دریافت کمک مالی فدرال محروم شدند. علاوه بر لابی قانونگذاری، UANI کمپین‌های مختلفی نیز علیه ایران تدارک دیده است. یکی از این کمپین‌ها، جلوگیری از سخنرانی رئیس‌جمهور سابق ایران در برخی هتل‌ها بود که درنهایت باعث شد هتل هلمزلی، گوتام‌هال و خانه اسکس متعلق به دبی از ورود رئیس‌جمهور ایران که قصد داشت در آنجا سخنرانی کند، جلوگیری کنند. آنها حتی یک نشست بین‌المللی درباره فرصت‌های صنعت گاز طبیعی ایران را که قرار بود در ماه ژوئن ۲۰۱۶ در بارسلونا برگزار شود نیز با لابی عقب انداختند و حتی به شرکت‌هایی را که به‌دنبال کسب‌وکار در ایران بودند تهدید می‌کردند.

قطع نان مردم
گروه اتحاد علیه ایران هسته‌ای پس از دستیابی به اطلاعات شرکت‌های سراسر دنیا از طریق ابزارهای دولتی، در گام نخست اقدام به تهدید شرکت‌ها می‌کند و درصورت عدم نتیجه، نام شرکت‌ها را در گزارش‌هایی در اختیار رسانه‌ها قرار می‌دهد و از دفتر کنترل دارایی‌های خارجی آمریکا (اوفک) می‌خواهد تحریم یا جریمه‌هایی را علیه شرکت‌های خاصی اعمال کنند. این گروه با توجه به اینکه هدفی به‌جز تسلیم ایران ندارد، برای رسیدن به این هدف، حتی محصولات دارویی، بیوتکنولوژی و شرکت‌های پزشکی و آزمایشگاهی را که از سوی وزارت خزانه‌داری آمریکا برای کمک‌های بشردوستانه به ایران مجوز دارند نیز هدف قرار می‌دهد. تحقیقات نشان می‌دهد این گروه به‌دنبال تحمیل تحریم‌های غیررسمی و تمام‌عیار علیه ایران است. زمانی که سیاست‌های رسمی با موفقیت وضع می‌شوند، تحریم‌های تمام‌عیار، آسیب شدیدی به مردم کشورهای هدف وارد می‌کند. نیشن حداقل پنج شرکت داروسازی بزرگ را پیدا کرد که از وزارت خزانه‌داری آمریکا مجوز دارند اما در لیست سیاه این گروه قرار گرفته‌اند. مارک کرک یکی از پرسروصداترین جنگ‌طلبان ضدایرانی که مورد حمایت این گروه نیز هست، می‌گوید: «برای اینکه مردم ایران دولت‌شان را برای سوءرفتارهایش مورد مجازات قرار دهند، خوب است غذا را از دهان‌شان بیوریم.»

منابع مالی پروژه ترکیبی محافظه کاران و دموکرات‌ها
با وجود اینکه برجام بخش قابل‌توجهی از توانمندی هسته‌ای ایران را هدف قرار می‌داد و طبیعتاً باید این گروه از آن استقبال می‌کرد اما همواره یکی از مخالفان سرسخت آن بود و برای خروج ترامپ از این توافق تلاش بسیاری کرد. با توجه به اینکه کارکنان و اعضای هیات‌مدیره این گروه را ثنوکان‌ها، جنگ‌طلبان و جمهوری‌خواهان تشکیل می‌دهند که همگی آنها نیز دستمزد‌های بالایی دریافت می‌کنند. دو سال قبل

سیستم شبکه اطلاعات دریایی و تجزیه و تحلیل قایقرانی (MINERVA) را راه‌اندازی کرد. سیستم مینراوا وظیفه ردیابی کشتی‌های ایران را برعهده داشت و از این طریق تلاش می‌کرد از دور وزن تحریم‌ها و فروش نفت ایران جلوگیری کند. این سیستم، براساس آنچه در نیویورک تایمز نوشته شده است، اطلاعات عمومی ماهواره‌ای که از فرستنده‌های کشتی ازجمله داده‌ها درمورد سرعت، هویت، جهت و مقصد و اطلاعات را با دیگر داده‌های ناوبری و الگوریتم‌های کامپیوتری بررسی می‌کند. سپس این سیستم می‌تواند «کلیه فعالیت‌های مشکوک حتی اگر فرستنده‌ها به‌طور موقت خاموش باشند را شناسایی کند.» طبق گفته UANI «این سیستم باعث شد ایران با شرکایش مجبور شوند برنامه‌های خود را تغییر دهند» زیرا در معرض خطر قرار داشتند.

یک‌ماه بعد، گروه اتحاد علیه ایران هسته‌ای، «ویکتور رستیس» بزرگ‌ترین فروشنده یونان را به کمک به تهران برای صادرات نفت و نقش قوانین تحریم‌های آمریکا متهم کرد. رستیس در واکنش علیه این گروه دادخواستی را مطرح کرد که ادعا‌های او مبنی بر فعالیت‌های غیرقانونی شرکتش با حکومت ایران درست نبوده است. رستیس با این شکایت گروه اتحاد علیه ایران هسته‌ای را به اتهام افترا تحت تعقیب قضایی قرار داد. وکلای این تاجر یونانی در جریان رسیدگی به این پرونده خواسته بودند گروه اتحاد علیه ایران هسته‌ای تمامی ادله‌های نشان‌دهنده تخلف وی از موازین تحریم‌های ضدایرانی را رو کنند. لابی ضدایرانی اتحاد علیه ایران هسته‌ای برای اثبات ادعایش ناچار به افشای اطلاعاتی بود که به احتمال زیاد از طریق دولت آمریکا به دستش رسیده بود. در میانه رسیدگی به این شکایت وکلای حقوقی دولت آمریکا در اقدامی که تعجب رسانه‌های این کشور را هم به‌همراه داشت هشدار دادند طرح اطلاعاتی در ارتباط با این پرونده در دادگاه ممکن است فعالیت‌های اجرای قانون توسط دولت را به مخاطره بیندازد. آنچه مایه تعجب بود ایسن بود گروهی که خود را غیردولتی معرفی می‌کند چگونه توانسته به اطلاعاتی از دولت دست پیدا کرده باشد که اکنون طرح آنها می‌تواند موجب گرفتاری برای آن دولت شود. مدتی بعد نیز دولت ایالات متحده (که در این پرونده شرکت نداشت) یک حرکت قانع‌کننده درمورد دخالت در دادرسی ارائه داد تا درخواست شکایت رستیس را رد کند، زیرا «ادامه دادرسی ممکن بود به افشای مسائل حساس به امنیت ملی» منجر شود.

این گروه در یکی از گزارش‌هایش اشاره کرده عمده تجارت نفت ایران از طریق اقدامات ساده همچون تغییر نام و ثبت‌نام تانکرهای نفتی- تا پیچیده و خطرناک مانند انتقال مخفیانه نفت خام یا گاز مایع بین کشتی‌ها در دریای آزاد انجام می‌گیرد. این گروه در یکی‌هفته اعلام کرد عکس‌های هوایی به‌دست آورده که نشان می‌دهد چهار کشتی در حمل‌ونقل غیرقانونی نفت ایران از کشتی‌به‌کشتی مشغول بودند. در پنج مورد دیگر، کشتی‌های خارجی را رصد کرده که گاز مایع ایرانی را حمل می‌کنند و سوخت را به کشتی‌های دیگر که به بندرهای چین منتقل می‌شوند، منتقل می‌کنند. ایسن همکاری نهادهای اطلاعاتی دولت با گروه اتحاد علیه ایران هسته‌ای اگرچه در سال ۲۰۱۳ خود را به نمایش گذاشت اما ۲ سال پیش از آن، وزارت اطلاعات ایران در گزارشی در معرفی این گروه، آن را دارای ارتباطاتی با دولت آمریکا و رژیم‌صهیونیستی توصیف کرده است. در معرفی این گروه در وب‌سایت وزارت اطلاعات آمده است: «اتحاد علیه ایران هسته‌ای با همکاری دیگر سازمان‌های مشابه، رهبری تلاش‌هایی را به‌عهده دارد که به‌منظور اعمال فشار

عممی عضو ارشد موسسه هوور دانشگاه استنفورد ازجمله افراد مطرح فعال به‌عنوان مشاوران گروه اتحاد علیه ایران هسته‌ای در این مرکز فعالیت دارند. حضور چنین افرادی که در ساختار تصمیم‌گیری سیاست خارجی و داخلی آمریکا دارای جایگاه ویژه هستند، به‌خوبی بیانگر میزان نفوذ گروه اتحاد علیه ایران هسته‌ای در تصمیم‌سازی‌هاست.

شبهه اقدام علیه ایران
UANI تنها اتاق فکر یا لابی برای تحریم علیه ایران نیست. این گروه به‌دلیل دسترسی به منابع و اطلاعات دولتی، یک بازوی قدرتمند درون خود برای ردیابی شرکت‌ها با هدف افزایش فشار بر آنها برای پیوستن به تحریم ایران ایجاد کرده و به شکلی این روند را ادامه می‌دهد که مشخص است از کمک دولتی در این مسیر بهره می‌برد. گروه اتحاد علیه ایران هسته‌ای، حتی به این مقدار هم بسنده نکرده و تلاش کرده از طریق تماس با کشورهای تجار و فعالان اقتصادی بخش خصوصی، آنها را به تمام و پایان فعالیت در ایران وادار کند. همچنین با تأکید بر تهدید بودن موضوع توانمندی هسته‌ای ایران و بزرگ‌نمایی موضوع در سازمان ملل، آمریکا و اروپا را به القای دائمی خطر ایران در عرصه بین‌المللی و برنامه‌های رهبران و افکارعمومی در سه بعد خطر هسته‌ای، حقوق بشر و حمایت از تروریسم را پیگیری کند. ازجمله فعالیت‌های بین‌المللی این گروه برای اعمال محدودیت برای فعالیت‌های جمهوری اسلامی ایران اینکه فهرست کسب‌وکار ایران را راه‌اندازی کرد که یک پایگاه داده‌ای فعال از رسانه‌ها و گزارش‌های معتبر درباره شرکت‌های بین‌المللی درگیر کسب‌وکار در ایران است. این پایگاه از شرکت‌ها می‌خواهد با اعضای اعلام‌شده شرکت نداشتن خود را در تجارت با ایران اعلام کنند. تاکنون نام شرکت‌های بسیاری در فهرست مذکور ثبت شده است. در عین حال، توجه به رویکرد هریک از این افراد در تقابل با برنامه هسته‌ای ایران می‌تواند نوع نگرش این گروه را نسبت به جمهوری اسلامی ایران نمایان سازد.

بیانیه شرکت‌ها برای تحریم ایران
به‌عنوان نمونه UANI دارای یک بانک اطلاعاتی از رسانه‌های معتبر و گزارش‌های علمی شرکت‌های بین‌المللی که در ایران فعالیت می‌کنند، است. این گروه، شهروندان را به استفاده از این بانک اطلاعاتی تشویق می‌کند تا آگاهی آنها را افزایش دهد و تجارت ارتباطی و همچنین مقامات برگزیده را جلب کند. اتحاد علیه ایران هسته‌ای، از شرکت‌ها خواسته بیانیه‌ای را که در آن تأکید شده دیگر با ایران همکاری نمی‌کنند امضا کنند. در بانک اطلاعاتی که این گروه منتشر کرده است، نام بیش از ۵۰ شرکت ذکر شده است. ابشرکت‌هایی چون جنرال الکتریک، هانتسمن، کاتریلار، اینگرسول، کی‌بی‌ام‌جی، اینگرسول‌رند و... کار در ایران را تحریم کرده‌اند. این گروه البته تنها به این بیانیه اکتفا نکرد و اقدام به ردیابی شرکت‌ها کرد تا شرکت‌هایی را که با ایران فعالیت می‌کنند تحت‌فشار قرار دهد. به‌عنوان نمونه UANI گزارش کرد یکی از شعبه‌های هانتسمن، پلی‌اورتان به ایران فروخته که یک ماده دوگانه است که می‌تواند در توسعه سوخت‌های راکت جامد مورد استفاده قرار گیرد. هانتسمن که تحت‌فشار این گزارش قرار گرفته بود، در ژانویه ۲۰۱۰ فروش خود به ایران را متوقف کرد.

سیستم ردیابی کشتی‌های ایرانی
یکی دیگر از شبهه‌های اقدام UANI علیه ایران که متمایز از کارکردهای یک اتاق فکر یا لابی سیاسی است، ردیابی کشتی‌های ایرانی است. این گروه در ژوئن ۲۰۱۳

فرهیختگان بخش قابل‌توجهی از سیاست خارجی ایالات متحده آمریکا در برابر کشورها، از درون اتاق فکر و لابی‌های سیاسی شکل می‌گیرد و تبدیل به استراتژی‌های کاخ سفید می‌شود. در اینکه کدام اتاق فکر و لابی تأثیر بیشتری در این زمینه ایفا می‌کند، بستگی به دولت حاکم، میزان وسعت فعالیت لابی و همچنین کشور هدف دارد. به‌عنوان نمونه اگر در دولت دونالد ترامپ گفته می‌شود «بنیاد دفاع از دموکراسی‌ها» بیشترین تأثیر را بر سیاست‌خارجی آمریکا در مواجهه با ایران داشته است، در دولت باراک اوباما رئیس‌جمهور سابق آمریکا این «گروه اتحاد علیه ایران هسته‌ای» (United Against Nuclear Iran) با اختصار UANI بود که بیشترین نقش را در افزایش فشار بر ایران از طریق لابی در کنگره و ایجاد کمپین‌های مختلف و فشار بر شرکت‌ها از طریق ردیابی فعالیت آنها داشته است. این گروه سال‌ها قبل حتی برای شناسایی شرکت‌هایی که از وزارت خزانه‌داری مجوز تجارت انسان‌دوستانه (غذا و دارو) با ایران دارند، کمپین به‌راه انداخت تا با فشار بر این شرکت‌ها مانع از تجارت آنها با ایران شوند. با پایان دولت اوباما گروه اتحاد علیه ایران هسته‌ای، نه‌تنها تضعیف نشد که گسترش یافت و سازماندهی مجدد شد تا طراحی‌های خود علیه ایران را گسترش دهد. در این گزارش به بررسی UANI و اقداماتش برای یک جنگ همه‌جانبه علیه ایران پرداخته شده است.

اتلاف آمریکا اروپایی علیه ایران
درباره تشکیل گروه اتحاد علیه ایران هسته‌ای، هفته‌نامه نیشن، قدیمی‌ترین هفته‌نامه آمریکایی نوشت که «این گروه در سال ۲۰۰۸ و با مشاوره گروه‌های اطلاعاتی از آلمان، رژیم اسرائیل [صهیونیستی] و انگلیس تشکیل شد.» این گروه، یک اتاق فکر و لابی سیاسی غیرانتفاعی و غیرحزبی است که مدعی است به‌نیال ممانعت از دستیابی ایران به سلاح‌های هسته‌ای است. این گروه که تلاش کرده است با تحت‌فشار قرار دادن شرکت‌ها، آنها را از انجام تجارت با ایران بازدارد تا به این وسیله برنامه هسته‌ای ایران را متوقف کند، از مارک والاس، سفیر سابق آمریکا در سازمان ملل در زمان ریاست‌جمهوری جورج بوش، «ریچارد هالبروک» فرستاده ویژه آمریکا به افغانستان و سفیر این کشور در سازمان ملل متحد در زمان ریاست‌جمهوری بیل کلینتون و «دنیس راس» کارشناس مسائل خاورمیانه و مشاور پیشین وزیر امور خارجه آمریکا در امور خلیج فارس در دولت اوباما و «جیم وولسی» رئیس سابق سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا تاسیس شده است.

هرچند گروه اتحاد علیه ایران هسته‌ای رویکردی غیرانتفاعی دارد، اما ارتباط موثری با نهادهای رسمی تصمیم‌گیری در آمریکا دارد. یکی از راه‌هایی که می‌تواند در تبیین فعالیت‌های مراکز فکری مورد بهره‌برداری قرار گیرد، آشنایی با ساختار و نیروهای فعال در آنهاست. نگاهی به موسسان این نهاد و اعضای هیات‌مدیره و مشاوران عالی آن نشان می‌دهد که اغلب این افراد از اعضای بلندمرتبه اطلاعاتی و ذی‌نفوذ در مراکز تصمیم‌گیرنده آمریکا هستند و روابط محکمی با رژیم‌صهیونیستی دارند و برخی از آنها پیوندی هستند و کاملاً در خدمت این رژیم قرار دارند. همچنین از آنجا که افراد این نهاد از مقامات سابق دولت‌های مختلفند، اثبات‌کننده به‌کارگیری دیپلماسی مسیر دوم است که در آن مقامات سابق، دانشگاهیان، نویسندگان اهداف سازمان اطلاعاتی را پیگیری و از ظرفیت و توانایی مقامات سابق برای نفوذ و پیشبرد اهداف خود استفاده می‌کنند. هسته مرکزی این گروه به‌همراه هیات مشاوران ترکیب اصلی مرکز فکری فوق را تشکیل می‌دهند. گروه اتحاد علیه ایران هسته‌ای نه‌تنها از نیروهای موثر در فرآیند تصمیم‌سازی در عرصه داخلی بهره می‌گیرد، بلکه از نیروهای بین‌المللی نزدیک به آمریکا نیز در تولید محتوا کمک می‌گیرد.

گری سیمپور، رئیس سابق گروه اتحاد علیه ایران هسته‌ای و هماهنگ‌کننده سابق کاخ سفید برای کنترل تسلیحات و مبارزه با موادمخدر در دوران باراک اوباما، دنیس راس یکی از موسسان گروه اتحاد علیه ایران هسته‌ای و معاون سابق رئیس‌جمهور اوباما و مدیر ارشد منطقه آسیای میانه و به‌عنوان یکی از اعضای شورای امنیت ملی ایالات متحده، جان بولتون مشاور سابق امنیت ملی آمریکا در دوران ریاست‌جمهوری ترامپ، جولین تریز و وزیر امور خارجه سابق ایتالیا، آدوسواف سیکورسکی وزیر دفاع و وزیر امور خارجه سابق لهستان، آگوست هانینگ مدیر سابق سرویس اطلاعاتی فدرال آلمان، تامیر پردو مدیر سابق موساد اسرائیل، سیر گرائم لامب مدیر سابق نیروهای ویژه انگلیس و فرمانده ارتش بریتانیا، اولی هاینونن قائم‌مقام سابق دبیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و رئیس سابق بازرسان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، والتر راسل مید تحلیلگر آمریکایی و هنری کیسینجر عضو ارشد سیاست خارجی ایالات متحده در شورای روابط خارجی، هنری سوکولسکی مدیر اجرایی مرکز آموزش سیاست عدم گسترش سلاح‌های هسته‌ای، فرانسیس تاوونزد مشاور سابق امنیت ملی رئیس‌جمهور آمریکا جورج دبلیو بوش، گراهام آلیسون دانشمند و استاد دانشگاه علوم پزشکی دانشگاه هاروارد، کریستن سیلوبرگ سفیر سابق آمریکا در اتحادیه اروپا و دستیار وزیر خارجه در امور سازمان‌های بین‌المللی و فواد